

Innerlijke verborgenheid

De geheime code van het zijn

Colofon

ISBN: 978 90 8954 428 5

1e druk 2012

© 2012 Roos van den Bergh

Exemplaren zijn te bestellen via de boekhandel
of rechtstreeks bij de uitgeverij:

Uitgeverij Elikser B.V.

Ossekop 4

8911 LE Leeuwarden

www.elikser.nl

Vormgeving omslag en binnenwerk: Evelien Veenstra

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op enige wijze dan ook, zonder voorafgaand schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgeverij.

This book may not be reproduced by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from the author and the publisher.

Innerlijke verborgenheid

De geheime code van het zijn

Roos van den Bergh

Opgedragen aan mijn geliefde dochter Roswitha.
Zij is naar het Licht overgegaan.
Aan mijn geliefde zoon József.
Aan Ronald, mijn zorgzame schoonzoon.
En aan allen die zoeken, zij zullen vinden.

Inhoud

Voorwoord	9
1. Een nieuwe tijd breekt aan	13
2. Verantwoordelijkheid	29
3. Opnieuw geboren worden	45
4. Leven vanuit ons innerlijke bewustzijn	63
5. De rijkdom van ons innerlijk	81
6. Niet alleen in naam christen zijn	99
7. Op de grens van leven en dood?	115
8. Zoektocht naar Geestkracht	133
9. De Geest maakt levend	149

Voorwoord

Het innerlijk is een moeilijk te omschrijven bezit. Dit komt doordat we het onzichtbare niet met het zichtbare kunnen vergelijken. Innerlijk leven is opgebouwd uit een bij de geboorte meegekregen gave. Deze gave wordt pas ontdekt als we er serieus naar gaan zoeken.

De confrontatie met onze innerlijke rijkdom heeft doorgaans pas plaats na een duidelijke wil om meer grip te krijgen op ons geestelijk leven. Een diep in onszelf, bewust zoeken naar antwoorden. Geen mens heeft dezelfde denkwijze. Er zijn ook geen normen of systemen voor.

Wel kunnen we van kennis en ervaringen profiteren die velen voor ons in de loop der eeuwen hebben opgedaan en zowel schriftelijk als mondeling doorgaven.

Ook de aanwijzingen die Christus ons liefdevol gaf, kunnen een enorme steun zijn voor de tijden van tegenslag en verdriet. Wie gaat beseffen dat ons leven op aarde slechts tijdelijk is, zal meer en meer die onmisbare hulp gaan waarderen. De inhoud van dit boek is dan ook een stimulans om uw eigenheid en al datgene wat uzelf als waardevol beschouwt, aan te vullen met een meer uitgebreidere kennis. Hierdoor kunt u een rijke Bron aanspreken; een Bron van waaruit u de Geestkracht onuitputtelijk zal kunnen ontvangen.

Wordt u zich bewust van de diepe, verborgen rijkdom in uzelf, dan ligt de weg naar een onvergankelijke toekomst voor u open. Ik wens u dan ook veel inzicht en begrip om uw kennis te vergroten.

Roos van den Bergh

De Bijbelteksten zijn alle overgenomen uit de Nieuwe Bijbelvertaling van het Nederlands Bijbelgenootschap, 2007. Verder citeer ik uit de integrale vertaling van alle teksten uit de Nag Hammadi Codices en de Berlijnse Codex, een vertaling van Jacob Slavenburg en Willem Glaudemans, 2005. Overige teksten zoals aangegeven.

Hoofdstuk 1

Een nieuwe tijd breekt aan

De belangrijkste boodschap voor ons is dat met de komst van de Heilige Geest, na de opstanding van Christus, wij een nieuwe toekomst tegemoet kunnen zien.

Lag dit tot nu toe in een ver verleden en met de belofte van de komst van een Messias, thans ligt er een heerlijk vooruitzicht te wachten, namelijk een eeuwige toekomst.

Wel zijn er nog onaangename gebeurtenissen ophanden, want Johannes heeft daar enige uitleg over gegeven. Ook in de woorden van Jezus Christus klonken bezorgde waarschuwingen door. Maar Hij sprak daarbij deze woorden: ‘Als jullie horen over oorlog en opstand, raak dan niet in paniek. Die dingen moeten eerst gebeuren, maar dat is nog niet met een het einde.’ (Lucas 21:9)

Hij vervolgde: ‘Het ene volk zal tegen het andere ten strijde trekken en het ene koninkrijk zal de strijd aanbinden met het andere, er zullen zware aardbevingen komen en hongersnoden en epidemieën alom, en er zullen aan de hemel grote verschrikkelijke tekenen verschijnen.’ (Lucas 21:10,11)

Waar vinden we dan in deze woorden het gevoel een nieuwe tijd in te gaan? Wij moeten door een “eindtijd” heen, een tijd van onzekerheden en gewelddadigheden. Maar ook van een verandering van natuur en hemellichamen.

De mens zal onderling verdeeld zijn. ‘De vader zal tegenover zijn zoon staan en de zoon tegenover zijn vader, de moeder tegenover haar dochter en de dochter tegenover haar moeder, de schoonmoeder tegenover haar schoondochter en de schoondochter tegenover haar schoonmoeder.’ (Lucas)

Al die visioenen, voorspellingen en waarschuwingen over

wat er gaat gebeuren in de eindtijd zijn niet als een vorm van doemdenken bedoeld. Door een verkeerd gebruik van deze opmerkingen over de eindtijd, heeft menig mens het wel voor gezien gehouden.

Het zijn juist voor ons die in deze tijd leven, “de laatsten”, een steunpunt en een waarschuwing om alert te zijn en oplettend de gebeurtenissen te volgen. We zullen onze blik op die voor ons zo belangrijke vernieuwing, en daarmee de terugkeer van Jezus Christus, richten. En niet alleen maar gericht op vergankelijke zaken zoals onze levensbehoeften en materialisme. Het is niet de bedoeling dat we, geheel door angst bevangen over de gebeurtenissen die gaan komen, geen grip meer op ons dagelijks leven kunnen behouden.

Daarom is de kennis – het weten – waarom iets gaat komen en hoe daarop te reageren van het allergrootste belang. Nu kan het zijn dat er bij u tot nu toe geen besef bestond over de belangrijkheid van deze eindtijd, of eigenlijk spreek ik liever over “tijd van vernieuwing”. In de loop van eeuwen klinkt eindtijd wat erg gedragen, mede doordat er van deze uitdrukking vaak misbruik is gemaakt door geestelijke leiders, voorgangers van sekten of echte doemdenkers.

Laten wij daarom spreken van een “nieuwe tijd”, een tijd waarop wij ons beter kunnen voorbereiden, omdat deze voorafgegaan wordt door grote veranderingen en gebeurtenissen van allerlei aard. Deze hebben betrekking op deze aarde, de natuur en de hemellichamen. Maar vooral de mensheid zal hiermee van doen krijgen, in de vorm van een toename van geweld en ongelooft en een verval van moraal en levenswaarden.

Wat heeft nu de titel van dit boek, ‘Innerlijke verborgenheid’, hiermee te maken?

Dat zal ik u uitleggen. In ons, innerlijk verborgen, ligt een levenskracht of Geestkracht, die niet van buitenaf komt, maar van binnenuit. Nu hebben wij deze Geestkracht wel

meegekregen bij onze geboorte, maar tot nu toe – door er onbewust van te zijn – hebben velen er niets mee gedaan. De groei van deze kracht is het uitgangspunt voor een leven met het oog op een nieuwe tijd, voor de toekomst dus.

Wie serieus over deze dingen gaat nadenken, komt op een dag in zichzelf terecht: “binnenskamers”. Het in zichzelf keren, zichzelf kennen, wordt een openbaring van verborgen krachten.

Wordt deze kracht eenmaal ontdekt dan uit dat zich in kennis; het kennen van wat eigenlijk wel bestond maar niet werd ontdekt.

Er wordt een gebied betreden welke tot nu toe aan veel mensen voorbijgaat. Het is een voor de mens van deze tijd noodzakelijke ontdekking. Een nieuwe wijze van “zien”, waarover Christus het al had:

‘Jezus richtte zich apart tot de leerlingen en zei tegen hen: ‘Gelukkig, de ogen die zien wat jullie zien! Want ik zeg jullie dat vele profeten en koningen hebben willen zien wat jullie zien, maar ze kregen het niet te zien, en hebben willen horen wat jullie horen, maar ze kregen het niet te horen.’ (Lucas 10:23,24)

Dat “zien” is niet het “iets zien”, maar het “schouwen”, waarover Hermes Trismegistus het had tegen zijn leerling. (Nag Hammadi-geschriften, Verhandeling over de achtste en negende hemelsfeer VI.6) Dat binnenskamers gaan, via het bewustzijn naar het onderbewuste zoeken, dát is wat Christus bedoelde: het zien en horen met die innerlijke verborgenheid in onszelf.

Dit is een andere kijk op wat in het verborgene is. Daarbij is ons uiterlijk niet de drijfveer, maar ons innerlijk. Om deze staat van geestelijk schouwen te bereiken, zijn een diep geloof in datgene wat onzichtbaar is en waaruit ons ontstaan en

onze behoudenis voortkomt, een streven naar Geestkracht en een niet aan de aarde gebonden levensbeschouwing noodzakelijk.

‘Allereerst geef je bij de ontbinding van het stoffelijk lichaam het lichaam zelf over aan de verandering, en het uiterlijk dat je hebt wordt onzichtbaar, en je persoonlijkheid, die geen uitstraling meer heeft, geef je over aan de demon. En de zintuigen van het lichaam gaan terug naar hun eigen bronnen, gaan daar weer deel van uitmaken en voegen zich weer bij de werkingen daarvan. En de drift en de begeerte keren terug naar de redeloze natuur. En zo beweegt de mens zich omhoog door het samenstel der sferen: aan de eerste sfeer geeft hij zijn vermogen tot groei en vermindering, aan de tweede het instrument van het slechte, de nu effectloze listigheid, aan de derde het onmachtig geworden bedrog van de begeerte, aan de vierde het uiterlijk vertoon van de heerschappij, nu zonder hebzucht, aan de vijfde de goddeloze overmoed van de onbezonnen doldriestheid, aan de zesde de boze aandriften van de rijkdom, die nu geen invloed meer geeft, en aan de zevende sfeer de leugen die valstrikken spant.

En dan komt de mens, ontdaan van astrale invloeden, in de achtste sfeer, slechts in het bezit van zijn eigenlijke zelf.’ (Nag Hammadi-geschriften, Verhandeling over de achtste en negende Hemelsfeer V1.6)

Dat ontdekken van het eigen zelf, die innerlijke verborgenheid, daar gaat het nu om. Geen uitingen van: ‘Ik heb een geloof’, maar een totaal andere benadering van onze aanpak naar het verkrijgen van meer Geestkracht.

Die geestelijke veranderingen, het loslaten van de aarde en lichaamsgebonden blokkerende zaken, zoals een gebondenheid aan dagelijkse levensomstandigheden en een frustrerende geslotenheid wat betreft innerlijke bewustzijns groei,

gaan niet samen met een groei naar de Christusgeest als er geen openheid bestaat tot het eigen innerlijk.

Deze geestelijke kans op “overleven”, op onvergankelijkheid door het vermeerderen van de Christusgeest en de rijkdom van die Geest, zijn nauw verbonden met het streven naar zelfkennis en gnosis (kennis van goddelijk macht en het wezen van de mens).

Nu zal de vraag of dit wel haalbaar is bij veel mensen opkomen. En daar moet ik met ‘Ja’ op antwoorden. Wie zich inspant door het zich geestelijk voorstellen van het goddelijke bestaan, zal langzaam maar zeker een diepgang bereiken vanuit de eigenheid, het innerlijke verborgene.

Dit is wat Hermes Trismegistus ook bedoelde en hij had het in het bijzonder over het schouwen.

Door alleen bezig te zijn met uiterlijkheden en dagelijkse werkzaamheden zal er voor devotie (geloofsverdieping) geheel geen plaats meer ingeruimd zijn. Dit houdt in dat er geen diepgang of een dieper zielenleven in onszelf plaatsvindt.

Het is juist deze gemoedsstemming welke voor onze bewustzijns groei noodzakelijk is. Die verborgenheid – die sluimerende Geestkracht – wacht om te ontwaken. Maar wij zijn zelf verantwoordelijk voor het welslagen van deze vooruitgang.

Afhankelijk van onze zelfontplooiing, en zeker van de wil tot vooruitgang van onze spirituele Geestkracht, wordt op den duur een nieuwe – nog niet voor anderen zichtbare – vorm van levensbeschouwing gecreëerd.

Waar de uiterlijke en rituele handelingen ophouden, zijn innerlijke vooruitgang wat betreft ons zielen- of gevoelsleven aan het veranderen. Een totaal andere denkwijze kondigt zich aan. Diep in onszelf kunnen we contact met onze Bron leggen, de goddelijke levensbron die het water des levens – de Heilige Geest – bevat.

Deze Geest is onmisbaar voor onze toekomstverwachtingen, want die ligt onzichtbaar voor uiterlijke waarneming verborgen. Het vinden van deze schat is een levenstaak, waaraan flink zal moeten worden gewerkt:

‘Dan zal de Ontzagwekkende je goud zijn, dan zal hij een schat zijn van het puurste zilver.’

(Job 22:25) ‘Ernaar zoekt als was het zilver, ernaar speurt als naar een verborgen schat.’ (Spreuken 2:4)

‘Waar je schat is, daar zal ook je hart zijn.’ (Matteus 6:21)

Door de dag te beginnen met opmerkelijke fijngevoeligheid, dus door als het ware een nieuwe bladzijde te openen, sluiten wij ons af van datgene waarmee we anders al meteen bij het opstaan belast zijn.

Dit houdt niet in dat we ons af gaan zonderen van onze omgeving of van dagelijkse verplichtingen, maar we hebben wel een meer fijngevoelige deelname aan alles wat zich tijdens de nieuwe dag kan voordoen.

Deze zelfde opmerkelijke denkwijze zal in de volgende dagen van groot belang blijken te zijn. Zowel voor een meer diepgaande levenshouding, alsook voor de gave om levensvragen of zorgelijke gebeurtenissen het hoofd te kunnen bieden.

Maken wij een prioriteitenlijstje, dan blijkt al gauw dat inzicht en levenswijsheid – een meer op goddelijkheid gerichte wijsheid – heel veel voor ons kunnen betekenen. Het doel van dit alles is ons vrij te maken van de alleen maar op lichamelijkheid gebaseerde gedachten van ons bestaan, waardoor het geestelijke gaat overheersen.

Het is zeker een dagelijks terugkerende alertheid die van ons verlangd gaat worden, maar zonder deze “vergeestelijking” is het niet mogelijk om onze Geestkracht op te wekken, ook al bezitten wij die wel.

Pas nadat wij ons bewustzijn hebben gericht op ons onderbe-

wustzijn, kan er een stroming op gang komen. Onze Bron, de kracht van onze eeuwige toekomst, zal diep vanuit onszelf naar boven kunnen komen; mits wij ons hier dan ook voor openstellen.

Geen ander is in staat om deze handeling te verrichten; een handeling die vroeger slechts voorbehouden was aan mystici en “geroepen”. Maar thans zijn we zover dat wij wéten waar Christus het over had: dat kleine zaadje. Het ontkiemen van onze Geestkracht heeft wel voor elk mens een eigen geestesbodem, maar zij die ernaar zoeken, vinden ieder op verschillende wijze die “gouden schat”, de kracht van de Heilige Geest.

Wij zijn zelf verantwoordelijk voor het activeren van onze innerlijke bewustzijns-groei. Het schouwen, de mogelijkheid verkrijgen om meer te weten te komen en de werkzaamheid van onze geest te vergroten, zal van uw eigen wil en geestelijke groei afhankelijk zijn. Nu is het niet de bedoeling dat er een geforceerde wil tot kennis en weten ontstaat. Alles heeft een tijd van groei en ontplooiing nodig. Hoe te beginnen is dus de eerste vraag. De innerlijke zoektocht begint met zelfkennis en geloofsvertrouwen. De wil om vertrouwelijke omgang met het onzichtbare te hebben.

Die eerste stap dient u zelf te zetten, een stap naar grote mogelijkheden, van vragen naar antwoorden en van hoop naar een nieuw vertrouwelijk weten.

Wij zijn toegerust met grote krachten, maar om ze te ontdekken en te kunnen handhaven moeten wij noodzakelijkerwijs eerst deze Bron ontdekken. Nu staan wij daar niet alleen voor, want wie deze stap eenmaal heeft genomen, zal ontdekken dat er hulp komt opdagen. Deze hulp wacht op uw geestelijke activiteiten. De rijkdom van uw eigen onderbewustzijn wacht op een diepgaand zelfonderzoek, waarbij u zich langzaam maar zeker ook bewust zal worden van “hulptroepen”, de geesteswereld die tot nu toe onzichtbaar leek.

Wat tot nu toe innerlijk verborgen bleef, zal door een eigen, diepgaande concentratie op de ziel naar de oppervlakte komen om voor uzelf zichtbaar en werkzaam te worden. Om tot een volmaakter inzicht te komen van alles wat voor een geestegroei noodzakelijk is, wordt een individuele geestesactiviteit gevraagd.

En dat met een geheel andere aanpak dan wat wij als norm hebben meegekregen of is aangeleerd in het verleden. Het noodzakelijke loslaten van dogmatische en aangeleerde gewoonten moet echter niet ten koste gaan van ons dagelijkse leven. Wij dienen zeker midden in dit leven te staan en tussen andere mensen functioneerbaar te zijn. Pas *dán* heeft alles een juiste betekenis, omdat ons leven nauw verbonden is met onze medemens, zodat wij ook leren wat “uitvoerbaar” is ten opzichte van het levenspatroon van onszelf, maar vooral *óók* voor dat van anderen.

De reactie en betekenis welke wij met een vernieuwde geestegroei gaan geven – over alle dagelijkse gebeurtenissen en voorvallen – worden medebepaald doordat we midden in dit leven staan. Afzondering is voor een langere periode dan ook niet wenselijk.

Stap voor stap verder komen in onze bewustzijns groei heeft ook een voordeel wat betreft onze eigen manier van leven en werken. Men bouwt zogezegd een nieuwe denk wijze op, maar ook een krachtig reagerende weerstand tegen negativiteit. Een zich werend innerlijk, waardoor we de invloed van de voor ons schadelijke indrukken van buiten kunnen relativeren en op een eigen zielsniveau gaan interpreteren:

‘Hermes: ‘...Concentreer je op jezelf, dan komt het. Wees bereid, dan gebeurt het. Staak de waarneming van het lichaam, dan wordt God in je geboren. Reinig je innerlijk van de redeloze kwellingen die de stof in je voortbrengt’.